

KOMISIJAS LĒMUMS (ES) 2018/341**(2017. gada 27. septembris)****par Francijas īstenoto valsts atbalsta shēmu SA.34433 (2012/C) (ex 2012/NN) (nodoklis Valsts lauksaimniecības un zivsaimniecības produktu iestādes (France AgriMer) interesēs – 2005. gada 30. decembra Likuma Nr. 2005-1720 25. pants)***(izziņots ar dokumenta numuru C(2017) 4431)***(Autentisks ir tikai teksts franču valodā)**

EIROPAS KOMISIJA,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 108. panta 2. punkta pirmo daļu,

pēc tam, kad ieinteresētajām personām ir lūgts iesniegt apsvērumus saskaņā ar iepriekš minēto pantu,

tā kā:

I. PROCEDŪRA

- (1) Saņēmusi sūdzību, Komisija 2011. gada 28. novembra faksā pieprasīja Francijas iestādēm iesniegt tai visu nepieciešamo informāciju, lai pārbaudītu, ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 107. un 108. pantu, nodokli, kas ieviests ar 2005. gada 30. decembra Likuma Nr. 2005-1720 25. pantu par labu Valsts lauksaimniecības un zivsaimniecības produktu iestādei (*France AgriMer*) (turpmāk “nodoklis”). Francijas iestādēm bija viens mēnesis laika, lai nosūtītu attiecīgo informāciju.
- (2) Francija 2011. gada 11. decembra vēstulē lūdza Komisiju pagarināt minēto termiņu līdz 2012. gada 1. februārim.
- (3) Komisija 2011. gada 12. decembra faksā piešķīra pieprasīto termiņa pagarinājumu.
- (4) Francija 2012. gada 14. februāra vēstulē nosūtīja Komisijai 2011. gada 28. novembrī pieprasīto informāciju.
- (5) Komisija 2012. gada 5. marta faksā paziņoja Francijas iestādēm par nepaziņota atbalsta lietas ierosināšanu ar numuru SA.34433 (2012/NN), jo nodokļa piemērošana tika sākta, nepaziņojot atbalsta lietu Komisijai saskaņā ar LESD 108. panta 3. punktu un bez tās apstiprinājuma. Komisija 2012. gada 14. jūnija faksā paziņoja Francijas iestādēm par šīs lietas tvēruma paplašināšanu, jo pieejamās informācijas analīze apliecināja, ka ir nepareizi piemērota *de minimis* regula, pārveidojot par nepaziņotu atbalstu pasākumu, kas, pareizi piemērojot *de minimis* regulu, nebūtu uzskatāms par valsts atbalstu LESD 107. panta 1. punkta nozīmē.
- (6) Komisija 2012. gada 4. oktobra vēstulē ⁽¹⁾ informēja Franciju par savu 2012. gada 3. oktobra lēmumu sākt procedūru, kas paredzēta LESD 108. panta 2. punktā, attiecībā uz šā nodokļa piemērošanu. Tā aicināja Francijas iestādes viena mēneša laikā iesniegt apsvērumus par procedūras sākšanu.
- (7) Komisijas lēmums sākt procedūru tika publicēts *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* ⁽²⁾. Komisija aicināja ieinteresētās personas iesniegt apsvērumus par šo pasākumu.
- (8) Komisija nesaņēma nekādus ieinteresēto personu apsvērumus.
- (9) Francija 2012. gada 16. oktobra vēstulē lūdza Komisiju par vienu mēnesi (līdz 2012. gada 4. decembrim) pagarināt termiņu, kurā Francijai jāsniedz atbilde par procedūras sākšanu saskaņā ar LESD 108. panta 2. punktu.
- (10) Komisija 2012. gada 18. oktobra faksā piešķīra pieprasīto termiņa pagarinājumu.

⁽¹⁾ Vēstule SG-Greffe(2012) D/15827.⁽²⁾ OV C 361, 22.11.2012., 10. lpp.

- (11) Francija 2012. gada 5. decembra vēstulē nosūtīja Komisijai atbildi par procedūras sākšanu saskaņā ar LESD 108. panta 2. punktu.
- (12) Pēc šīs atbildes izskatīšanas Komisijas dienesti un Francijas iestādes tikās sanāksmē 2012. gada 12. decembrī, lai noskaidrotu vairākus lietas apstākļus. Pēc minētās sanāksmes Komisija 2013. gada 15. janvāra faksā pieprasīja papildu informāciju.
- (13) Francija 2013. gada 18. februāra vēstulē nosūtīja Komisijai 2013. gada 15. janvārī pieprasīto papildu informāciju. Francijas iestādes iesniedza jaunu informāciju 2016. gada 23. jūnijā, atbildot uz Komisijas 2015. gada 8. oktobra pieprasījumu, un 2017. gada 20. janvārī – atbildot uz Komisijas 2016. gada 19. oktobra pieprasījumu.

II. APRAKSTS

- (14) Ar 2005. gada 30. decembra Likuma Nr. 2005-1720 (2005. gada Finanšu likuma labojumi) 25. pantu tika ieviests nodoklis *France AgriMer* interesēs, lai finansētu darbības, ko šī iestāde veikusi piena produktu tirgus labā. Jaunākā konsolidētā redakcija tika izdota 2012. gada 1. janvārī.
- (15) Šis nodoklis iekasējams no govju piena ražotājiem, kuriem ir individuāls references daudzums tiešajai tirdzniecībai (pārdošanai) Padomes Regulas (EK) Nr. 1788/2003 ⁽¹⁾ nozīmē, kā arī no piena pircējiem. Tā pamatā ir:
- govju piena daudzums, ko ražotājs piegādājis kā pienu 12 mēnešu laikā pirms katra gada 1. aprīļa (turpmāk “atsauces periods”) un kas pārsniedz references daudzumu, kuru *France AgriMer* paziņojusi šim ražotājam attiecībā uz piena piegādēm minētajā periodā (šādā gadījumā maksājamā nodokļa summu *France AgriMer* paziņo katram pircējam, kuram ražotājs piegādājis pienu, un piena pircējs nākamajā mēnesī pēc šāda paziņojuma samaksā *France AgriMer* nodokļa ieņēmumus, kas iekasēti no ražotājiem, kuri tam piegādā pienu),
 - govju piena daudzums, ko ražotājs pārdevis vai nodevis, vai izmantojis tādu piena produktu ražošanai, kurus tas pārdevis vai nodevis atsauces periodā, un kas pārsniedz šim ražotājam paziņoto references daudzumu attiecībā uz tiešo pārdošanu minētajā periodā (šādā gadījumā maksājamā nodokļa summu *France AgriMer* paziņo katram ražotājam, kas veicis tiešo pārdošanu, un attiecīgais ražotājs samaksā nodokļa ieņēmumus, kurus tas ir parādā *France AgriMer*, nākamajā mēnesī pēc šāda paziņojuma).
- (16) Šo nodokli var atmaksāt ⁽²⁾, un atmaksājumi ir apvienojami. Nodokļa aprēķina pamatā ir piena piegāde vai piena vai piena produktu tiešā pārdošana atsauces periodā. Piemēram, 2010. gada 17. augusta Rīkojums par nodokļa iekasēšanu no piena pircējiem un ražotājiem, kas pārsnieguši savas individuālās piegādes kvotas 2009.–2010. tirdzniecības gadā, 4. pantā paredz, ka pieejamo līdzekļu robežās, kas 2009.–2010. tirdzniecības gada beigās konstatēti valsts līmenī, *France AgriMer* atmaksā pircējiem daļu nodokļa, kas jāmaksā ražotājiem, kuri tiem piegādā pienu, šādā kārtībā:
- visi ražotāji saņem atmaksājumu, kas atbilst 1 % viņu kvotas ⁽³⁾,
 - ražotāji, kuru individuālā kvota nepārsniedz 160 000 litrus, papildus saņem maksimālo atmaksājumu EUR 2 866 apmērā, un tas atbilst 10 000 litru daudzumam,
 - ražotāji, kuru kvota ir robežās no 160 000 līdz 169 900 litriem, saņem papildu atmaksājumu, kas noteikts tā, lai viņi varētu sasniegt 171 600 litrus.
- (17) Ja ražotājs ir parādā maksājumu, kas paredzēts Regulas (EK) Nr. 1788/2003 1. panta 1. punktā, par attiecīgajiem daudzumiem nodoklis nav jāmaksā. Saskaņā ar šo noteikumu maksājums ir noteikts no 2004. gada 1. aprīļa un uz vienpadsmit 12 mēnešu periodiem pēc kārtas, kuri sākas 1. aprīlī, attiecībā uz govju piena vai citu piena produktu daudzumiem, kas pārdoti attiecīgo 12 mēnešu laikā un pārsniedz valsts references daudzumu.

⁽¹⁾ Padomes 2003. gada 29. septembra Regula (EK) Nr. 1788/2003, ar ko nosaka maksājumu piena un piena produktu nozarē (OV L 270, 21.10.2003., 123. lpp.).

⁽²⁾ Tas attiecas arī uz “atlaidēm”, kuras ir minētas procedūras sākšanas lēmumā.

⁽³⁾ Saskaņā ar Francijas iestāžu sniegto informāciju atmaksājums faktiski tiek aprēķināts nevis no kvotas, bet no daudzuma, kas pārsniedz kvotu (skatīt 29. apsvērumu).

- (18) Nodokļa likme par 100 kilogramiem piena 2006.–2007. tirdzniecības gadā bija noteikta EUR 28,54 apmērā un turpmākajos tirdzniecības gados – EUR 27,83 apmērā.
- (19) Nodokļa ieņēmumus izmanto, lai finansētu daļēju vai pilnīgu piensaimniecības darbības pārtraukšanu, sniedzot atbalstu piensaimniecības darbības pārtraukšanai (ACAL). Konkrēti, saņēmējs no valsts iestādes *France AgriMer* saņem atlīdzību, kas noteikta par vienu litru. Citi ACAL finansēšanas avoti ir līdzekļi no īpašas bezzemes kvotu nodošanas sistēmas (turpmāk "TSST") ⁽¹⁾, valsts budžets un, iespējams, arī vietējo pašvaldību līdzekļi. Daļa nodokļu ieņēmumu tika izmantota arī, lai palīdzētu piensaimniecības uzņēmumiem, kuri 2007.–2008. tirdzniecības gadā bija spiesti iznīcināt ar polihlorbifeniliem (PCB) piesārņoto pienu. Kā apgalvo Francijas iestādes, šis finansiālais atbalsts tika piešķirts *de minimis* shēmas ietvaros, kas paredzēta Komisijas Regulā (EK) Nr. 1998/2006 ⁽²⁾.
- (20) ACAL summu aprēķina šādi:

EUR/litrs	2010–2011	2011–2012	2012–2013	2013–2014
Līdz 100 000 litriem	0,15	0,1125	0,075	0,0375
No 100 001 līdz 150 000 litriem	0,08	0,06	0,04	0,02
No 150 001 līdz 200 000 litriem	0,05	0,0375	0,025	0,0125
Vairāk par 200 000 litriem	0,01	0,0075	0,005	0,0025

- (21) Līdz 2010.–2011. tirdzniecības gadam nodokļa ieņēmumi un to izmantojums mainījās šādi:

(EUR)						
Tirdzniecības gads	Iekasētais nodoklis	ACAL, kas finansēts no nodokļa	ACAL, kas finansēts no citiem nodokļiem	Tostarp TSST	ACAL kopsumma	Citi darbības, kas finansētas no nodokļa
2005/2006	17 080 881	ACAL programmu nepiemēro				
2006/2007	11 858 443	12 851 977	21 509 339	21 454 252	34 361 316	
2007/2008	2 959 456	13 228 140	33 848 558	32 798 510	47 076 698	1 260 753
2008/2009	17 183 670	2 571 271	23 411 722	21 311 722	25 982 992	
2009/2010	10 093 611	17 909 294	12 349 799	12 349 799	30 259 093	
2010/2011	12 629 142	9 904 398	18 021 681	18 021 681	27 926 079	
Kopā	71 805 202	56 465 080	109 141 098	105 935 964	165 606 178	

III. OFICIĀLĀS PĀRBAUDES PROCEDŪRAS SĀKŠANAS IEMESLI

- (22) Komisija sāka LESD 108. panta 2. punktā paredzēto procedūru šādu iemeslu dēļ:

— tika konstatēts, ka pati nodokļa iekasēšana satur valsts atbalsta elementus LESD 107. panta 1. punkta nozīmē, jo tā paredzēja atmaksājumus, kurus nevarēja pamatot ar spēkā esošās nodokļu sistēmas loģiku; turklāt tika konstatēts, ka šie atbalsta elementi nav pamatojami ar valsts atbalsta noteikumiem, ko piemēro lauksaimniecības nozarē,

⁽¹⁾ Kvotu tirdzniecības sistēma.

⁽²⁾ Komisijas 2006. gada 15. decembra Regula (EK) Nr. 1998/2006 par Līguma 87. un 88. panta piemērošanu *de minimis* atbalstam (OV L 379, 28.12.2006., 5. lpp.).

- piensaimniecības darbības pārtraukšana, kuru jo īpaši finansēja no šā nodokļa, varēja būt daļēja vai pilnīga; tādējādi saskaņā ar valsts atbalsta noteikumiem, ko piemēro lauksaimniecības nozarē, atbalstu pārtraukšanai var uzskatīt par saderīgu ar iekšējo tirgu tikai jebkuras lauksaimnieciskās komercdarbības pilnīgas pārtraukšanas gadījumā,
- daļa nodokļa ieņēmumu tika izmantota ar PCB piesārņotā piena iznīcināšanas finansēšanai *de minimis* shēmas ietvaros, pamatojoties uz Regulu (EK) Nr. 1998/2006; tādējādi nebija pārliecības, ka minētā regula var būt pietiekams juridiskais pamats *de minimis* atbalsta piešķiršanai šajā gadījumā; turklāt nepareiza juridiskā pamata izvēle varēja izraisīt uzskatu, ka attiecīgā valsts atbalsta elementa saderība ar iekšējo tirgu nav pierādīta,
- nodokļa iekasēšana un atbalsts darbības pārtraukšanai varēja būt nesaderīgs ar kopīgo tirgus organizāciju piena nozarē vai traucēt tās darbību; tādējādi saskaņā ar valsts atbalsta noteikumiem lauksaimniecības jomā pasākums ar šādām iezīmēm nav uzskatāms par saderīgu ar iekšējo tirgu.

IV. FRANCIJAS IESTĀŽU APSVĒRUMI PAR OFICIĀLĀS PROCEDŪRAS SĀKŠANU

- (23) Vēstulē, kas nosūtīta 2012. gada 5. decembrī, Francijas iestādes vispirms uzsver, ka Savienības tiesību aktos par kopīgo tirgus organizāciju eksistē juridisks pamats attiecībā uz ACAL. Šis juridiskais pamats, ko veido Padomes Regulas (EK) Nr. 1234/2007 ⁽¹⁾ 75. panta 1. punkta a) apakšpunkts, atļauj dalībvalstīm piešķirt kompensāciju ražotājiem, kuri apņemas galīgi atteikties no piena ražošanas daļēji vai pilnībā, un izmaksāt to vienā vai vairākos gada maksājumos, kā arī papildināt valsts rezervi ar šādi atbrīvotiem individuāliem references daudzumiem. Kā apgalvo šīs iestādes, minēto pantu piemēro neatkarīgi no citiem noteikumiem par piena kvotu apsaimniekošanu un iespējamo nodokļa piemērošanu kvotas pārsniegšanas gadījumos.
- (24) Francijas iestādes, atsaucoties uz Komisijas nostāju, saskaņā ar kuru piensaimniecības darbības pārtraukšanas finansēšana *prima facie* atbilst valsts atbalsta definīcijai, tādēļ uzsver, ka pirms 2007. gada izdotie Savienības tiesību akti un jo īpaši Regula (EK) Nr. 1788/2003 nesatur nekādu skaidru norādi par pienākumu paziņot atbalstu produktiem, kuri pieder piena un piena produktu nozarei. Tās uzsver, ka šo situāciju izskaidroja Regulas (EK) Nr. 1234/2007 180. pants, kas nepārprotami attiecināja paziņošanas procedūru uz ACAL mehānismu, un ka tās labticīgi ir uzskatījušas – Savienības tiesību akti tiek ievēroti, regulāri iesniedzot Komisijai informāciju par kompensēšanas sistēmu ar anketu starpniecību. Kā apgalvo iestādes, Komisija katrā ziņā zināja par ACAL esamību, jo tās iztaujāja Franciju par šo atbalstu, pārbaudot atbalsta pasākumu brīvprātīgai piensaimniecības darbības samazināšanai Bretonā (atbalsts N 290/2007 – ARVAL). Tās pabeidz argumentāciju ar apņemšanos paziņot šo sistēmu attiecībā uz nākotni (un tas tika izdarīts, skatīt 53. apsvērumu).
- (25) Jautājumā par ACAL saderību ar iekšējo tirgu un jo īpaši saistībā ar Komisijas konstatējumu, ka šķiet – šis mehānisms neatbilst Kopienas Pamatnostādņu attiecībā uz valsts atbalstu lauksaimniecības un mežsaimniecības nozarē 2007.–2013. gadā (turpmāk tekstā – “2007.–2013. gada pamatnostādnes”) ⁽²⁾ 88. punktam, Francijas iestādes apgalvo, ka ACAL mehānisms atbilst Regulas (EK) Nr. 1234/2007 75. pantam un Komisijas analizē šis pants ir jāņem vērā. Turklāt tās norāda, ka tikai daļa ražotāju pieteikumu, kas iesniegti, lai pieprasītu ACAL, attiecas uz darbības pārtraukšanu pensionēšanās dēļ (aptuveni 10 % ražotāju saņēmēju kopskaita); attiecībā uz šīm lietām tika izpildīti nosacījumi jebkuras lauksaimnieciskās komercdarbības pilnīgai pārtraukšanai pastāvīgi un galīgi. Attiecībā uz citiem ražotājiem iestādes uzskata, ka ACAL mehānisms ir saderīgs ar iekšējo tirgu saistībā ar 2007.–2013. gada pamatnostādņu 143. un 144. punktu, kas attiecas uz atbalstu lauksaimniecības produktu ražošanas, pārstrādes un tirdzniecības jaudas samazināšanai.
- (26) Attiecībā uz 2007.–2013. gada pamatnostādņu 143. un 144. punktu Francijas iestādes atgādina, ka piena nozare atrodas jaudas pārpalikuma situācijā, kā minēts Regulas (EK) Nr. 1234/2007 30. apsvērumā, un uzsver, ka saskaņā ar minēto regulu piensaimniecības darbības pārtraukšana var būt daļēja vai pilnīga. Turklāt tās apgalvo, ka ACAL mehānisms atbilst nosacījumam, saskaņā ar kuru atbalsta saņēmējs nodrošina savu ieguldījumu. Tas izpaužas kā TSST mehānisms, kas izveidots no 2006. gada saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1788/2003 18. panta 1. punkta b) apakšpunktu. Šis mehānisms paredz, ka kvotu nodošana tiek īstenota par samaksu, ko veic tie

⁽¹⁾ Padomes 2007. gada 22. oktobra Regula (EK) Nr. 1234/2007, ar ko izveido lauksaimniecības tirgu kopīgu organizāciju un paredz īpašus noteikumus dažiem lauksaimniecības produktiem (Vienotā TKO regula) (OV L 299, 16.11.2007., 1. lpp.).

⁽²⁾ OV C 319, 27.12.2006., 1. lpp.

ražotāji, kuriem noteiktā apjomā piesaista atbrīvotos piena references daudzumus. Kompensācija, ko aprēķina par to pašu apjomu, ko izmanto ACAL aprēķinos, tiek izmaksāta tiem ražotājiem, kuri pārtrauc ražot viņiem piesaistīto piena references daudzumu. Minēto apjomu un tā saskanību ar ACAL regulē ar ikgadēju rīkojumu, ko izdod katrā piensaimniecības gadā. Kā apgalvo Francijas iestādes, TSST liek saņēmējai nozarei veikt kopīgu ieguldījumu ACAL, un tie ir vismaz 50 % valsts budžeta izdevumu, ko rada šīs shēmas īstenošana. Attiecībā uz atlikušo daļu atbalsta mehānisms ir pieejams visiem saimnieciskās darbības veicējiem uz vienādiem nosacījumiem, izņemot grūtībās nonākušos uzņēmumus, un tas nerada konkurences priekšrocības, ņemot vērā tā kompensējošo raksturu, jo kompensācija tiek piešķirta tikai kvotas pārsnieguma gadījumā un nekādos apstākļos nerada pārmērīgu kompensāciju par kapitāla zaudējumiem un nesāņemtajiem nākotnes ienākumiem, tāpēc ka šo kompensāciju piešķir, pakāpeniski to samazinot (apskatāmajā laikposmā vidējā kompensācija par darbības pārtraukšanu palielinājās līdz EUR 0,083 par litru, bet kvotas vērtība tajā pašā laikposmā bija EUR 0,10 par litru).

- (27) Attiecībā uz kompensācijām, kas tika izmaksātas pēc ar PCB piesārņotā piena iznīcināšanas, Francijas iestādes uzsver, ka Lopkopības biroja direktora lēmums, ar ko tika ieviests atbalsta mehānisms, lai kompensētu uzņēmēju zaudējumus, balstās gan uz Regulas (EK) Nr. 1998/2006, gan uz Komisijas Regulas (EK) Nr. 1535/2007 ⁽¹⁾ noteikumiem. Regula (EK) Nr. 1998/2006 tika izmantota atbalsta pasākumiem, ko izmaksāja pienotavām par iepirkta piena iznīcināšanu, pirms tiek veikta pirmā pārstrāde pēc savākšanas, bet Regula (EK) Nr. 1535/2007 tika izmantota, lai finansētu to ražotāju svaigpiena iznīcināšanu, kuri nodarbojas ar tiešo pārdošanu. Nekādā gadījumā netika izmaksāta pārmērīga kompensācija par ciestajiem zaudējumiem.
- (28) Visbeidzot, attiecībā uz atmaksājumiem Francijas iestādes apgalvo, ka ministra rīkojumi paredzēja piemērot atmaksāšanas mehānismu tikai tādā gadījumā, kad ražotājam bija jāmaksā nodoklis par pārsniegumu saskaņā ar Ietekmētā fiskālā nodokļa (TFA) mehānismu vai maksājums saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1234/2007 78. pantu. Tādējādi šis pasākums tika piemērots tāda sankciju mehānisma ietvaros, ko nevar pielīdzināt preferenciālai attieksmei pret uzņēmējiem. Gadījumā, ja tiktu konstatēts valsts kvotas pārsniegums, atmaksāšanas mehānismu piemērotu saskaņā ar minētās regulas 84. panta 1. punktu. Tādēļ šī sistēma, kaut arī dažādām uzņēmēju kategorijām to piemēroja atšķirīgi, nekropļoja konkurenci starp ražotājiem. Ražotājs, kuram bija infrastruktūra un finanšu līdzekļi, lai ražotu vairāk nekā paredzēja viņa kvota, kaut arī maksāja lielāku nodokļa daļu, netika diskriminēts, salīdzinot ar ražotāju, kurš mazāka nodokļu sloga dēļ līdz šim nevarēja ar viņu konkurēt. Kā apgalvo Francijas iestādes, tirdzniecību tāpat nebija iespējams ietekmēt, jo nodokļu sistēma joprojām bija ieslēgta valstij noteiktā ražošanas apjoma ietvaros, un, ja nodokļu atvieglojumi ļāva dažiem uzņēmējiem ražot vairāk bez finansālās ietekmes, tas notika tādēļ, ka citi ražotāji saražoja mazāk. Tirgū laistais galīgais piena daudzums nemainījās, un tirdzniecību starp dalībvalstīm tādējādi nebija iespējams ietekmēt.
- (29) Attiecībā uz Komisijas apgalvojumu, ka iespēja valsts varas iestādēm modulēt atmaksājumus šķietami liecina par selektīvas attieksmes esamību pret saimnieciskās darbības veicējiem, tādējādi pārsniedzot vienkāršu nodokļu ieņēmumu pārvaldīšanu saskaņā ar objektīviem kritērijiem – un, kā apgalvo Tiesa, tas varētu nozīmēt, ka vispārīgais pasākuma individuāla piemērošana iegūst selektīva pasākuma iezīmes ⁽²⁾ –, Francijas iestādes uzsver, ka šis vispārīgais pasākums, kas aptvēra visus ražotājus, tika izveidots, sākot no 2009.–2010. tirdzniecības gada, un tam vajadzēja beigties līdz ar piena kvotu shēmas beigām, bet atmaksājuma robežvērtība 1 vai 2 % apmērā nebija diskriminējoša, jo to piemēroja visiem piena ražotājiem, pamatojoties uz daudzumu, kas pārsniedza individuālo kvotu, un *de facto* tas nozīmēja mazāku iekasējamo nodokli. Tāpat, atmaksājumus piešķir arī visiem mazajiem ražotājiem, atkarībā no viņu nestabilitātes situācijas (ražošanas izmaksām un uzņēmības pret ekonomikas svārstībām), lai pielāgotu viņu iemaksas šo ražotāju jaudas līmenim un ražošanas struktūras lielumam saskaņā ar pakāpeniskuma principiem, kas regulē nodokļu likmju noteikšanu. Mazo ražotāju individuālā kvota nepārsniedz 55 % vidējās individuālās kvotas valsts līmenī. Kopumā tie ir 25 % ražotāju ar mazāk nekā 20 % valsts kvotas.
- (30) Visu šo iemeslu dēļ un ņemot vērā atmaksāšanas mehānisma pārredzamo un publisko raksturu, nepārprotami izskaidrojot tā piemērošanas kārtību tirdzniecības gada beigu rīkojumos, kas tika publicēti *Francijas Republikas Oficiālajā Vēstnesī* un bija pieejami valsts decentralizēto dienestu tīmekļa vietnēs, Francijas iestādes apgalvo, ka atmaksāšanas mehānisms neatbilst valsts atbalsta pasākuma kritērijiem LESD 107. panta 1. punkta nozīmē.

⁽¹⁾ Komisijas 2007. gada 20. decembra Regula (EK) Nr. 1535/2007 par EK līguma 87. un 88. panta piemērošanu *de minimis* atbalstam lauksaimniecības produktu ražošanas nozarē (OV L 337, 21.12.2007., 35. lpp.).

⁽²⁾ Tiesas spriedums lietā Francija/Komisija, C-241/94 (1996. gada 26. septembris), EU:C:1996:353.

- (31) Visbeidzot, Francijas iestādes norāda, ka atsevišķos gadījumos TFA atmaksājumi tika piešķirti arī attiecībā uz 2006./2007. un 2007./2008. tirdzniecības gadu tiem lopkopjiem, kurus skāra aitū infekciozais katarāla drudzis.

V. FRANCIJAS IESTĀŽU PAPILDU APSVĒRUMI

- (32) Francijas iestādes 2013. gada 18. februāra vēstulē⁽¹⁾, atbildot uz lūgumu pierādīt, ka ir ievēroti visi valsts atbalsta noteikumi, ko piemēro pensionēšanās atbalstam un darbības pārtraukšanas atbalstam, pamatojoties uz šo iestāžu apsvērumiem, kas tika iesniegti pēc procedūras sākšanas saskaņā ar LESD 108. panta 2. punktu⁽²⁾ un pēc 2012. gada 12. decembra sanāksmes, iesniedza šādus precizējumus.

Attiecībā uz ACAL, kas piešķirts par darbības pārtraukšanu pensionēšanās dēļ

- (33) Kā apgalvo Francijas iestādes, ACAL mehānisms atbalsta saņemšanai pensionēšanās dēļ ir pieejams lauksaimniekiem no 2009.–2010. tirdzniecības gada, kad tika apturēts valsts atbalsta mehānisms attiecībā uz priekšlaicīgu pensionēšanos. Minētā mehānisma izmantošanas kārtība atbilda Padomes Regulas (EK) Nr. 1698/2005⁽³⁾ 23. panta noteikumiem, un tā jo īpaši paredzēja, ka atbalsta piešķiršanas nosacījums ir jebkuras lauksaimnieciskās darbības pārtraukšana. Šo kārtību piemēro arī ACAL mehānisma ietvaros. Praksē piensaimniecības darbības pilnīgas pārtraukšanas ievērošanas kontroli uz vietas īsteno inspektori, kas atbild par tādu saimniecību izlases kontrolēšanu, kas izvēlētas, pamatojoties uz *France AgriMer* riska analīzi. Kontroles intensitāte atbilst tai, kas noteikta Savienības tiesību aktos. Kā apgalvo Francijas iestādes, nekādi pārkāpumi nav konstatēti.

Attiecībā uz ACAL, kas piešķirts kā atbalsts ražošanas, pārstrādes un tirdzniecības jaudas samazināšanai

- (34) Atgādinot, ka ACAL mehānismu var piemērot gadījumos, kad ražotājs daļēji vai pilnībā pārtrauc piensaimniecības darbību saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1234/2007 75. panta 1. punkta a) apakšpunktu un 2007.–2013. gada pamatnostādņu 144. punkta f) apakšpunktu, un ka lielākajā daļā gadījumu (no 80 līdz 90 %, atkarībā no tirdzniecības gada) ACAL tika izmantots kā atbalsts pilnīgai piensaimniecības darbības pārtraukšanai, Francijas iestādes analizē šo mehānismu, pamatojoties uz dažādiem nosacījumiem, kas paredzēti 2007.–2013. gada pamatnostādņu 144. punktā attiecībā uz atbalstu jaudas samazināšanai.
- (35) Attiecībā uz to, vai piemērotais atbalsts tika izmantots šīs jaudas pārpalikuma skartās nozares vispārīgajās interesēs (2007.–2013. gada pamatnostādņu 144. punkta a)–e) apakšpunkts), Francijas iestādes, atgādinot apgalvojumus, kas izklāstīti 26. apsvērumā, piebilst, ka apkārtraksti, kuri regulē ACAL mehānismu, uzsver to, ka daļa atgūto kvotu tiek ieskaitītas atpakaļ valsts rezervē, lai tās pārdalītu parastās kvotu sadales ietvaros, un ka ir vērojama vēlme organizēt šo pārdalīšanu par labu ražotājiem, kuru ražošanas jaudas pārsniedz viņu sākotnējo references daudzumu, lai tādējādi veicinātu piena nozares konkurētspēju, papildinot to ar ekonomikas pārstrukturēšanu. Turklāt tās uzstāj uz prasību, ka ir jāpiemēro 2007.–2013. gada pamatnostādņu 144. punkta e) apakšpunkts, saskaņā ar kuru atbalsta shēmas, ko piemēro nozarēm, uz kurām attiecas ražošanas ierobežojumi vai kvotas, tiek izvērtētas katrā gadījumā atsevišķi.
- (36) Attiecībā uz to, vai atbalsta saņēmējs nodrošina savu ieguldījumu (2007.–2013. gada pamatnostādņu 144. punkta f) apakšpunkts), Francijas iestādes analizē gadījumu, kad ražotāji pārdod pienu, piegādājot to savācējam, un gadījumu, kad ražotāji tirgo pienu tieši patērētājiem, veicot tiešo pārdošanu.
- (37) Gadījumā, kad ražotāji pārdod pienu, piegādājot to savācējam, attiecīgās personas pilnīgas pārtraukšanas gadījumā apņemas pilnīgi un galīgi atteikties no šīm piegādēm un piena vai piena produktu pārdošanas, un tām jāiesniedz apliecinājums par pilnīgu un galīgu atteikšanos 30 dienu laikā pēc pārtraukšanas dienas un vēlākais – N + 1. gada 31. martā (kur N ir pārtraukšanas atbalsta pieteikuma iesniegšanas gads). Tām arī jāapņemas vairs

⁽¹⁾ Skatīt 13. apsvērumu.

⁽²⁾ Skatīt 25. apsvērumu.

⁽³⁾ Padomes 2005. gada 20. septembra Regula (EK) Nr. 1698/2005 par atbalstu lauku attīstībai no Eiropas Lauksaimniecības fonda lauku attīstībai (ELFLA) (OV L 277, 21.10.2005., 1. lpp.).

nepieprasīt kvotas. Daļējas pārtraukšanas gadījumā šīs personas apņemas pierādīt attiecīgā uzņēmuma slēgšanu (ja tām pieder vairāki) vai apliecināt maksimālu ražošanas apjoma samazināšanu tādā pašā proporcijā, kā tiek samazināts references daudzums, kas paredzēts tiem, kuriem pieder tikai viena saimniecība. Šim nolūkam tām jāiesniedz arī pircēja izdots paziņojums par kārtējā tirdzniecības gada kvotu, kā arī viņa paziņojums par jauno kvotu nākamajā tirdzniecības gadā. Šāds kontroles pasākums bija derīgs līdz 2015. gada beigām, kad kvotas tika atceltas. Turklāt ražotājs, kas pieprasījis kompensāciju par daļēju atteikšanos, turpmāk vairs nevar saņemt citu kompensāciju par to pašu. Ja viņš pieprasa un saņem kompensāciju par pilnīgu atteikšanos, aprēķinos tiek ņemtas vērā kvotas, kas jau kompensētas daļējas atteikšanās ietvaros.

- (38) Gadījumā, kad ražotāji tirgo pienu tieši gala patērētājiem, viņiem jāiesniedz deklarācija par tiešajai pārdošanai paredzētās ražošanas izbeigšanu 30 dienu laikā pēc pārtraukšanas dienas.
- (39) Neatkarīgi no plānotā scenārija, *France AgriMer* kontrolē šo deklarāciju ievērošanu ne tikai administratīvā līmenī, bet arī uz vietām. Pārkaupumu gadījumā nepareizi izmaksātās kompensācijas tiek atgūtas kopā ar procentiem, ko aprēķina pēc likumā noteiktās likmes, un var piemērot arī Kriminālkodeksā paredzētās sankcijas.
- (40) Attiecībā uz principu, saskaņā ar kuru kompensācijas var saņemt vienīgi tie ražotāji, kuri reāli veikuši ražošanas darbību, un vienīgi par tām ražošanas jaudām, kas reāli tikušas izmantotas (2007.–2013. gada pamatnostādņu 144. punkta g) apakšpunkts), Francijas iestādes norāda, ka ACAL var piešķirt tikai ražotājiem, kuri veic ražošanas darbību.
- (41) Attiecībā uz atbalsta piešķiršanas ierobežošanu tikai ar uzņēmumiem, kas atbilst minimālajiem obligātajiem standartiem, un to ražotāju izslēgšanu, kuriem ražošanas jaudas jau ir apturētas vai to slēgšana šķiet neizbēgama (2007.–2013. gada pamatnostādņu 144. punkta i) un j) apakšpunkts), Francijas iestādes uzsver, ka piegādātajam un pēc analīzēm apmaksātajam pienam noteikti ir jāatbilst minimālajām prasībām, lai to varētu izmantot pienotavā. Nevienam piensaimniecības uzņēmumam nav pienākuma apturēt ražošanu tādēļ, ka netiek ievēroti minimālie standarti. Turklāt Francijas iestādes paskaidro, ka ražotāji, kas atrodas reorganizācijas vai likvidācijas procesā, ir izslēgti no atbalsta saņemšanas, tāpat kā uzņēmumi, kas, neatrodoties šādā procesā, tomēr atbilst citiem grūtībās nonākušu uzņēmumu definīcijas kritērijiem (naudas līdzekļu trūkums, straujš apgrozījuma kritums, zaudējumu palielināšanās, parāda pieaugums vai aktīvu vērtības samazināšanās).
- (42) Attiecībā uz šīs shēmas pieejamību visiem nozares saimnieciskās darbības veicējiem (2007.–2013. gada pamatnostādņu 144. punkta k) apakšpunkts) Francijas iestādes uzsver mehānisma pārredzamību un publiskumu, kas nodrošina tā pieejamību visiem. ACAL mehānisma piemērošanas kārtība un īstenošana tika aprakstīta dažādos rīkojumos, kas katra tirdzniecības gada beigās tika publicēti *Francijas Republikas Oficiālajā Vēstnesī*, kā arī apkārttrakstos.
- (43) Attiecībā uz pārmērīgas kompensācijas neesamību par kapitāla zaudēšanu un neiegūtiem nākotnes ieņēmumiem (2007.–2013. gada pamatnostādņu 144. punkta l) apakšpunkts) Francijas iestādes uzsver, ka kompensācijas likmes pakāpeniski samazinās atbilstoši apjomam un laika gaitā. Turklāt individuālais references daudzums sastāv no ne vairāk kā 20 % vidējā daudzuma, kas piešķirts piecu iepriekšējo tirdzniecības gadu laikā pirms ACAL pieteikuma, un šī daļa tiek izslēgta no kompensācijas aprēķina. Saskaņā ar šādu sistēmu kompensācijas summa nepārsniedz kvotas lielumu, ko Komisija noteikusi Francijai. Minēto apgalvojumu pamato dati, kas apliecina, ka 2012. gadā Komisija noteica Francijas kvotas lielumu kā EUR 200 par 1 000 litriem, kaut arī lielums, kas tika aprēķināts, pamatojoties uz Francijā piemērotajām likmēm, bija EUR 90 par 1 000 litriem, un tas tika izmantots par pamatu kompensācijas aprēķināšanai.
- (44) Attiecībā uz nozares piedāvāto ieguldījumu (2007.–2013. gada pamatnostādņu 144. punkta m) apakšpunkts) Francijas iestādes norāda, ka ACAL mehānisms faktiski tiek finansēts no ieņēmumiem, ko nodrošina TSST, kas izveidots saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1234/2007 75. panta 1. punkta e) apakšpunktu un atļauj ražotājiem iegādāties kvotas par maksu. Pārējo finansējumu nodrošina valsts vai privātie līdzekļi (valsts, pašvaldību un nozares iekšējie līdzekļi).

- (45) Attiecībā uz 2007.–2013. gada pamatnostādņu 144. punkta n) apakšpunkta piemērošanu, kas paredz, ka gadījumā, ja dalībvalsts izveido jaudu samazināšanas shēmu, tai jāaņem nepiešķirt nekādu atbalstu jaunu ražošanas jaudu izveidei attiecīgajā nozarē piecus gadus pēc šīs jaudu samazināšanas programmas pārtraukšanas, Francijas iestādes uzsver, ka ACAL mehānisma mērķis ir pārstrukturēt nozari, izmantojot iespēju, ko nodrošina Regula (EK) Nr. 1234/2007, ka ACAL ietvaros atbrīvotās kvotas ir pieejamas citiem ražotājiem un ka šā mehānisma saderība, kas paredzēta minētajā regulā, tādēļ būtu jāinterpretē Komisijai.

Citi apsvērumi

- (46) Komisija 2013. gada 15. janvāra faksā uzvēra, ka šo nodokli ražotāji samaksā pircējiem, bet atmaksājumi, kas paredzēti rīkojumos, ar ko nodoklis tiek noteikts, arī tiek izmaksāti pircējiem. Tādēļ tā pieprasīja Francijas iestādēm pierādīt, ka pircēji pārskaita atpakaļ ražotājiem atmaksātās summas.
- (47) Francijas iestādes 2013. gada 18. februāra vēstulē precizē, ka summas, kuras saistītas ar iespējamiem atmaksājumiem, kas pienākas ražotājiem, kuri pārsniedz references daudzumu, tiek iekasētas uzreiz un tādējādi – tieši atskaitītas no nodokļa summas, par ko tirdzniecības gada beigās tiek izdots rīkojums, un ka šāds atpakaļ nodošanas mehānisms, kas izraisa tā nodokļa samazinājumu, kas ražotājam jāmaksā pārsnieguma situācijā, ir viens no apstiprināto pircēju pienākumiem saskaņā ar grozītās Regulas (EK) Nr. 1234/2007 65. un 85. pantu. Pircēji ir atbildīgi arī par atmaksājumiem saskaņā ar Lauku un jūras zvejas kodeksu.
- (48) Attiecībā uz atmaksājuma lielumu ⁽¹⁾ Francijas iestādes apstiprina, ka paredzētos procentuālos lielumus (1 un 2 %) piemēro visiem ražotājiem, kas pārsnieguši individuālās kvotas, un pamatojoties uz vienādu likmi visā attiecīgā tirdzniecības gada laikā.
- (49) Attiecībā uz to daudzumu noteikšanu, kas rada tiesības uz atmaksājumu ⁽²⁾, Francijas iestādes paskaidro, ka šis mehānisms tika izveidots, lai pielāgotu Francijas nozari kvotu atcelšanai, ar mērķi uzturēt regulārā līmeni par pārsniegumu maksājamo nodokļu aploksni, piešķirot atmaksājumu mazajiem apdraudētajiem ražotājiem (15 % ražotāju, kas pārstāv 10 % valsts kvotas). Tās apgalvo, ka šis mehānisms atbilst pakāpeniskuma principiem, kas regulē nodokļu likmju noteikšanu, kā norādīts Komisijas Paziņojuma par valsts atbalsta noteikumu piemērošanu pasākumiem, kas saistīti ar tiešajiem nodokļiem uzņēmējdarbībai ⁽³⁾, 24. punktā, un, lai novērstu robežvērtības radīto ietekmi, ir izveidots papildu atmaksāšanas mehānisms tiem ražotājiem, kuri nevar izmantot “mazajiem ražotājiem” paredzētos atmaksājumus, bet tomēr atrodas nestabilā situācijā attiecībā uz viņu rīcībā esošo references daudzumu.
- (50) Francijas iestādes 2017. gada 20. janvāra vēstulē apgalvo, ka uz 16. apsvēruma otrajā un trešajā ievilkumā minētajiem atmaksājumiem attiecas *de minimis* shēma saskaņā ar Komisijas Regulas (ES) Nr. 1408/2013 ⁽⁴⁾ noteikumiem, jo tie tika piešķirti laikā, kuram minētās regulas nosacījumus piemēro ar atpakaļejošu spēku.
- (51) Visbeidzot, attiecībā uz zaudējumu kompensēšanu, ko radīja aitū infekciozais katarāla drudzis, Francijas iestādes paskaidro, ka šī slimība lika daudziem ražotājiem rīkoties netipiski, proti, pieredzot bruto peļņas samazināšanos un saskaroties ar saistītajām grūtībām, cita starpā ar aizliegumu izlaist ganāmpulku ārā, viņi kompensēja šo peļņu ar ražošanu virs atļautās kvotas. Šādā situācijā ir izveidots nodokļa atmaksāšanas mehānisms, ko piemēro valsts TFA mehānisma ietvaros vai saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1234/2007 84. panta 1. punkta b) apakšpunktu, ja tiek pārsniegta valsts kvota, kas paredzēta minētās regulas 78. pantā. Atmaksājumi sasniedza šādas proporcijas:

— 2006.–2007. tirdzniecības gadā – 5 % kvotas aizliegtajā zonā un 2,5 % citās reglamentētajās zonās, kur zaudējumi bija mazāki,

— 2007.–2008. tirdzniecības gadā maksimālais atmaksājums attiecās uz 10 000 litriem (tas bija līdzvērtīgs 4 % vidējās kvotas) neatkarīgi no zonas.

⁽¹⁾ Skatīt 29. apsvērumu.

⁽²⁾ Skatīt 16. apsvēruma otro un trešo ievilkumu.

⁽³⁾ OV C 384, 10.12.1998., 3. lpp.

⁽⁴⁾ Komisijas 2013. gada 18. decembra Regula (ES) Nr. 1408/2013 par Līguma par Eiropas Savienības darbību 107. un 108. panta piemērošanu *de minimis* atbalstam lauksaimniecības nozarē (OV L 352, 24.12.2013., 9. lpp.).

- (52) Kā apgalvo Francijas iestādes, ja valsts kvota netiek pārsniegta, atmaksāšanas sistēma atbilst visiem nosacījumiem, kas minēti 2007.–2013. gada pamatnostādņu V.B.4. apakšnodaļā, kā arī nosacījumiem, kas minēti Komisijas Regulas (EK) Nr. 1857/2006 ⁽¹⁾ 10. panta 2. punktā. Jo īpaši tās uzsver šādus aspektus:
- atbalsts tika piešķirts lauksaimniekiem (2007.–2013. gada pamatnostādņu 131. punkts, 132. punkta e) apakšpunkts un 137. punkts),
 - atmaksājumi, kas paredzēti saņēmēju lauksaimnieku zaudējumu kompensēšanai, atbilst LESD 107. panta 3. punkta c) apakšpunktam, 2007.–2013. gada pamatnostādņu 132. punkta a) apakšpunktam un Regulas (EK) Nr. 1857/2006 10. panta 2. un 3. punktam,
 - atmaksājuma līmenis tika noteikts, pamatojoties uz Savienības noteikumiem (Padomes Direktīva 2000/75/EK ⁽²⁾) un valsts prasībām (Lauku un jūras zvejas kodeksa L.221-1. pants), lai vērstos pret attiecīgo slimību (rīcības programma), tādējādi apstiprinot valsts iestāžu bažas par minēto veselības problēmu (2007.–2013. gada pamatnostādņu 132. punkta b) apakšpunkts un Regulas (EK) Nr. 1857/2006 10. panta 4. punkts),
 - atmaksājuma līmeņa nolūks bija kompensēšana, izmantojot dažādus pasākumus, ko ieteica vai uzdeva piemērot kompetentās iestādes (2007.–2013. gada pamatnostādņu 132. punkta c) apakšpunkts), jo īpaši dzīvnieku aprites ierobežošanas vai aizliegšanas pasākumus,
 - lauksaimnieku rīcība neveicināja slimības riska palielināšanos (2007.–2013. gada pamatnostādņu 132. punkta d) apakšpunkts),
 - neradās pārmērīgas kompensēšanas risks (2007.–2013. gada pamatnostādņu 136. punkts), jo tas bija vienreizējs mehānisms, kas saistīts ar epizootiju, faktiski izslēdzot kumulācijas risku.

VI. VĒRTĒJUMS

Darbības joma

- (53) Ņemot vērā to, ka, sākot procedūru, kas paredzēta LESD 108. panta 2. punktā (skatīt sāšanas lēmuma 24. un 25. apsvērumu), tika pierādīts, ka iekasētais nodoklis judikatūras nozīmē nebija ietekmētais nodoklis, šī analīze būs veltīta diviem savstarpēji neatkarīgiem aspektiem: nodokļa atmaksājumiem, kas minēti 16. apsvērumā, no vienas puses, un ACAL, kas tika finansēts līdz 2011./2012. tirdzniecības gadam, no otras puses, un Komisija 2013. gada 15. maijā apstiprināja atbalsta shēmu piensaimniecības darbības pārtraukšanai attiecībā uz 2012./2013. un 2013./2014. tirdzniecības gadu ⁽³⁾.
- (54) Šī analīze neattieksies uz atbalstu ar PCB piesārņotā piena iznīcināšanai, ņemot vērā to, ka Francijas iestādes arī šajā jomā ir iesniegušas precizējumus attiecībā uz spēkā esošo *de minimis* noteikumu ⁽⁴⁾ konkrēto piemērošanu un, tā kā atbalsta pasākumi, kas atbilst šo noteikumu prasībām, ir attiecīgi uzskatāmi par tādiem, kas nav valsts atbalsts LESD 107. panta 1. punkta nozīmē, Komisijai attiecībā uz tiem vairs nav ko piebilst. Tā arī neattieksies uz kompensācijas atbalstu, kas saistīts ar aitū infekciozo katarāla drudzi.

Atbalsta esamība

- (55) Saskaņā ar LESD 107. panta 1. punktu, “ja vien līgumi neparedz atkāpes, ar iekšējo tirgu nav saderīgs nekāds atbalsts, ko piešķir dalībvalstis vai ko jebkādā citā veidā piešķir no valsts līdzekļiem un kas rada vai draud izraisīt konkurences izkropļojumus, dodot priekšroku konkrētiem uzņēmumiem vai konkrētu preču ražošanai, ciktāl tāds atbalsts iespaido tirdzniecību starp dalībvalstīm”.
- (56) Tādēļ, lai pasākumu šīs shēmas ietvaros varētu klasificēt kā valsts atbalstu, ir jāievēro visi šādi nosacījumi: i) pasākumam jābūt attiecināmam uz valsti, un tas jāfinansē no valsts līdzekļiem; ii) tam jārada priekšrocības

⁽¹⁾ Komisijas 2006. gada 15. decembra Regula (EK) Nr. 1857/2006 par Līguma 87. un 88. panta piemērošanu attiecībā uz maziem un vidējiem uzņēmumiem, kas nodarbojas ar lauksaimniecības produktu ražošanu, un grozījumiem Regulā (EK) Nr. 70/2001 (OV L 358, 16.12.2006., 3. lpp.).

⁽²⁾ Padomes 2000. gada 20. novembra Direktīva 2000/75/EK, ar ko paredz īpašus noteikumus infekciozā katarāla drudža kontrolei un apkarošanai (OV L 327, 22.12.2000., 74. lpp.).

⁽³⁾ Valsts atbalsts SA.36009 – Francija, atbalsts piensaimniecības darbības pārtraukšanai (dokuments C(2013) 2762 final, 2013. gada 15. maijs).

⁽⁴⁾ Skatīt 27. apsvērumu.

saņēmējam; iii) šīm priekšrocībām jābūt selektīvām; un iv) pasākumam jārada vai jādraud radīt konkurences izkropļojumus un iespaidot tirdzniecību starp dalībvalstīm. Šajā gadījumā, ņemot vērā 53. un 54. apsvērumā definēto darbības jomu, minētā klasifikācija jāizvērtē saistībā ar atmaksājumiem, kas minēti 16. apsvērumā, un saistībā ar ACAL.

- (57) Attiecībā uz atmaksājumiem, kas minēti 16. apsvēruma otrajā un trešajā ievilkumā, Komisija atzīmē, ka Francijas iestādes ir iekļāvušas tos *de minimis* shēmā saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1408/2013 noteikumiem, ko piemēro ar atpakaļejošu spēku. Tādējādi šie pasākumi nav valsts atbalsts LESD 107. panta 1. punkta nozīmē.
- (58) Attiecībā uz atmaksājumiem, kas minēti 16. apsvēruma pirmajā ievilkumā, Komisija, pamatojoties uz tās rīcībā esošo informāciju, uzskatīja, pieņemot lēmumu par oficiālās procedūras sākšanu, ka tie (būdami daļa no atlaidēm, kas paredzētas minētajā lēmumā) satur valsts atbalsta elementu, jo tos finansēja valsts, kas piešķiršanas brīdī tērēja savus līdzekļus. Turklāt šie atmaksājumi sniedza atbalstu noteiktiem uzņēmumiem (piensaimniecības uzņēmumiem, kuri, tos saņemot, tādējādi tika atbrīvoti no finansiālā sloga, ko citiem piensaimniecības uzņēmumiem bija jāsedz) un varēja izkropļot konkurenci un ietekmēt tirdzniecību, ņemot vērā Francijas lielo daļu tirgū. Komisija arī precizēja, ka tolaik nebija iespējams noteikt, vai atmaksāšanas esamība un kārtība bija pamatota, ņemot vērā spēkā esošās nodokļu sistēmas loģiku, un uzsvēra, ka iespēja valsts varas iestādēm regulēt atmaksāšanu šķietami liecināja par diskriminējošas attieksmes esamību pret uzņēmējiem, pārsniedzot vienkāršas nodokļu ieņēmumu pārvaldības ietvarus. Visbeidzot, tā kā nekas neliecināja, ka subsīdijām līdzvērtīgās nodokļa atlaides varētu atbilst *de minimis* shēmai, tas ļāva uzskatīt, ka šis nelielā apjoma atbalsts nav valsts atbalsts LESD 107. panta 1. punkta nozīmē.
- (59) Lai izvērtētu, cik pamatots ir Francijas iestāžu apgalvojums, ka šie atmaksājumi neradīja priekšrocības kādai vienai uzņēmēju kategorijai, jānosaka atskaites sistēma, lai varētu pārbaudīt, vai šim pasākumam bija selektīvs raksturs, citiem vārdiem, vai tas radīja priekšrocības dažiem ražotājiem, salīdzinot ar citiem, kuri atradās tādā pašā faktiskā un juridiskā situācijā. Šajā gadījumā minēto sistēmu piemēroja ražotājiem, kuri pārsniedza kvotas (visi ražotāji, kuri piederēja šai kategorijai atradās vienādā faktiskā un juridiskā situācijā, jo tiem bija jāmaksā nodoklis; savukārt ražotāji, kuri nepārsniedza kvotas, neatradās tādā pašā faktiskā un juridiskā situācijā, ne tikai tādēļ, ka uz viņiem joprojām attiecās kvotas ierobežojumi, bet arī tādēļ, ka viņus neaplika ar šo nodokli).
- (60) ņemot vērā Francijas iestāžu iesniegto informāciju, Komisija konstatē, ka šie atmaksājumi bez diskriminācijas tika piešķirti visiem ražotājiem, kuri pārsniedza kvotas, un tie tika modulēti starp tirdzniecības gadiem, nevis starp ražotājiem viena un tā paša tirdzniecības gada ietvaros. Tā, 2010. gada 17. augusta rīkojums ⁽¹⁾ paredzēja atmaksāt nodokli 1 % kvotas apmērā visiem ražotājiem, kuri pārsnieguši kvotas, un 2011. gada 16. augusta rīkojums ⁽²⁾ paredzēja atmaksāt nodokli 2 % kvotas apmērā – arī visiem ražotājiem, kuri pārsnieguši kvotas. Tādējādi Komisija konstatē, ka šī sistēma rada sankcijas, jo to piemēro tikai kvotas pārsniegšanas gadījumā. Tā kā šīs sankcijas attiecas tikai uz ražotājiem, kuri atrodas tādā pašā faktiskā un juridiskā situācijā, šie atmaksājumi, ko piemēro vienādi, nevienam no tiem nerada priekšrocības un tādēļ nav selektīvi. Līdz ar to šie atmaksājumi neatbilst vienam no kritērijiem, kas minēti LESD 107. panta 1. punktā, un tādēļ tos var uzskatīt par tādiem, kas nav valsts atbalsts, un vairs nav nepieciešams analizēt citus minētā 107. panta 1. punkta kritērijus.
- (61) ACAL pasākumi paši par sevi rada priekšrocības saņēmējiem, kuri, atšķirībā no konkurentiem, var izmantot savus līdzekļus citu lauksaimniecisku darbību finansēšanai. Šī priekšrocība tiek piešķirta no valsts līdzekļiem (nodokļa ieņēmumiem un citiem valsts varas iestāžu līdzekļiem – skatīt oficiālās procedūras sākšanas lēmuma 11. apsvērumu), un tā rada priekšrocības noteiktiem uzņēmumiem (tiem, kuri darbojas piensaimniecības nozarē). Saskaņā ar Tiesas judikatūru jau pats fakts vien, ka kāda uzņēmuma konkurētspēja tiek pastiprināta, salīdzinājumā ar konkurējošiem uzņēmumiem, piešķirot tam ekonomisku priekšrocību, ko tas citādi nebūtu saņēmis parastā savas darbības gaitā, liecina par konkurences izkropļošanas risku ⁽³⁾.

⁽¹⁾ Skatīt 16. apsvērumu.

⁽²⁾ 2011. gada 16. augusta Rīkojums par to piena pircēju un ražotāju aplikšanu ar nodokli, kuri pārsnieguši savu individuālo piegādes kvotu 2010.–2011. tirdzniecības gadā (rīkojums par piegādes tirdzniecības gada beigām).

⁽³⁾ Tiesas spriedums lietā 730/79 (1980. gada 17. septembris), *Philip Morris* pret Komisiju, EU:C:1980:209.

- (62) Saskaņā ar Tiesas judikatūru valsts atbalsta pasākumi var ietekmēt tirdzniecību starp dalībvalstīm, ja uzņēmums darbojas tirgū, kurā notiek ES iekšējā tirdzniecība ⁽¹⁾. Šajā gadījumā atbalsta saņēmēji darbojas piena produktu tirgū, kurā notiek ES iekšējā tirdzniecība ⁽²⁾. Attiecīgā nozare Eiropas Savienības līmenī ir atvērta konkurencei, un tādēļ tā ir jutīga pret jebkuriem pasākumiem, kas veicina ražošanu vienā vai vairākās dalībvalstīs. Līdz ar to ACAL pēc sava rakstura var radīt konkurences izkropļojumus un ietekmēt tirdzniecību starp dalībvalstīm.
- (63) Ņemot vērā iepriekš teikto, LESD 107. panta 1. punkta nosacījumi ir izpildīti. Tādējādi var secināt, ka ACAL ir valsts atbalsts minētā panta nozīmē. Šo atbalstu var uzskatīt par saderīgu ar iekšējo tirgu tikai tādā gadījumā, ja tam var piemērot kādu no LESD paredzētajām atkāpēm.
- (64) Šajā gadījumā, ņemot vērā ACAL raksturu, vienīgā atkāpe, kuru varētu piemērot, ir tā, kas paredzēta LESD 107. panta 3. punkta c) apakšpunktā, saskaņā ar kuru par saderīgu ar iekšējo tirgu var uzskatīt atbalstu, kas paredzēts konkrētu darbību vai konkrētu tautsaimniecības reģionu attīstības veicināšanai, ja šis atbalsts neizmaina tirdzniecības apstākļus tādā mērā, kas būtu pretrunā kopīgām interesēm.
- (65) Tā kā ACAL nebija paziņots Komisijai, LESD 107. panta 3. punkta c) apakšpunktā paredzētās atkāpes piemērojamība jāanalizē, ņemot vērā valsts atbalsta noteikumus, ko piemēroja tā piešķiršanas laikā. Saskaņā ar Francijas iestāžu iesniegto informāciju ACAL tika piešķirts divos atšķirīgos veidos – kā pensionēšanās atbalsts un kā atbalsts jaudas samazināšanai. Pazīmes, kas minētas 33. apsvērumā, liecina, ka ACAL, ko piešķīra kā pensionēšanās atbalstu, pārņēma valsts priekšlaicīgās pensionēšanās atbalsta sistēmu, kuru no 2009.–2010. tirdzniecības gada finansēja saskaņā ar lauku attīstības politiku. Tādēļ vērā ir jāņem tie atbalsta saderības kritēriji, kas minēti 2007.–2013. gada pamatnostādņēs. Attiecībā uz atbalstu jaudas samazināšanai 21. apsvērumā iekļautā tabula liecina, ka šis atbalsts tika izmaksāts 2006.–2007. tirdzniecības gada ietvaros. Tomēr atbalsta pasākumu regulēšanas rīkojuma noteikumi ⁽³⁾ liecina, ka pirmie lēmumi par atbalsta piešķiršanu visticamāk tika pieņemti 2007. gadā, citiem vārdiem, jau pēc tās dienas, kad sāka piemērot 2007.–2013. gada pamatnostādnes. Tādēļ šis pamatnostādnes jāizmanto kā atskaites punkts, analizējot attiecīgo atbalsta pasākumu saderību.

Pensionēšanās atbalsts

- (66) 2007.–2013. gada pamatnostādņu 85. punkts norāda, ka šie atbalsta pasākumi ir jārezervē primārajiem ražotājiem (lauksaimniekiem). Pamatnostādņu 87. punkts paredz, ka Komisija atzīs valsts atbalstu, kas piešķirts priekšlaicīgai aiziešanai pensijā, par saderīgu ar Līguma 87. panta 3. punkta c) apakšpunktu (pašlaik LESD 107. panta 3. punkta c) apakšpunkts), ja tas būs atbilstošs nosacījumiem, kas minēti Regulas (EK) Nr. 1698/2005 23. pantā. 2007.–2013. gada pamatnostādņu 88. punkts paredz arī jebkuras komerciāla rakstura lauksaimnieciskās darbības pilnīgu un galīgu pārtraukšanu.
- (67) Šajā gadījumā, ņemot vērā 33. apsvērumu, Komisija konstatē, ka ACAL kā pensionēšanās atbalstu ir saņēmuši vienīgi lauksaimnieki, ka Francijas izveidotais priekšlaicīgās pensionēšanās mehānisms ir apstiprināts lauku attīstības politikas ietvaros, citiem vārdiem, jo īpaši tādēļ, ka tas atbilst Regulas (EK) Nr. 1698/2005 23. panta noteikumiem, un ka tā apstiprināšanai izvirzītie nosacījumi, tostarp jebkuras lauksaimnieciskās darbības pārtraukšana, ACAL piešķiršanas laikā ir ievēroti.
- (68) Pamatojoties uz visu minēto, Komisija secina, ka 2007.–2013. gada pamatnostādņu noteikumi par atbalstu priekšlaicīgas pensionēšanās vai lauksaimnieciskās darbības pārtraukšanas gadījumā ir ievēroti.

⁽¹⁾ Jo īpaši skatīt Tiesas spriedumu lietā 102/87 (1988. gada 13. jūlijs), Francija pret Komisiju, EU:C:1988:391.

⁽²⁾ 2011. gadā, kas ietilpa atbalsta izmaksāšanas laikposmā, Francija bija otra lielākā piena ražotāja Savienībā ar produkcijas apjomu 25,27 miljoni tonnu, un tā darbojās tirgū, kurā Kopienas iekšējā tirdzniecība sasniedza aptuveni 14 miljonus tonnu gan importa, gan eksporta jomā.

⁽³⁾ 2006. gada 28. augusta Rīkojums par kompensācijas piešķiršanu par pilnīgu vai daļēju atteikšanos no piena ražošanas un par īpaša mehānisma izveidi piena references daudzumu nodošanai attiecībā uz 2006.–2007. tirdzniecības gadu.

Atbalsts darbības pārtraukšanai

(69) 2007.–2013. gada pamatnostādnes paredz šādus attiecīgus saderības nosacījumus:

- atbalstam jāatbilst nozares vispārīgajām interesēm (144. punkta a) apakšpunkts),
- jaudas pārpalikuma gadījumā atbalstam jāiekļaujas pārstrukturēšanas programmā ar nepārprotami noteiktiem mērķiem un konkrētu laika grafiku, pieteikumi ir jāsavāc termiņā, kas nepārsniedz sešus mēnešus, un jaudas samazināšanai jānotiek vēl divpadsmit nākamo mēnešu laikā (144. punkta b) un c) apakšpunkts),
- nekāds atbalsts nedrīkst ietekmēt attiecīgā tirgus kopīgās organizācijas mehānismus, un atbalsta shēmas, ko piemēro nozarēm ar ražošanas ierobežojumiem vai kvotām, jāizvērtē katrā gadījumā atsevišķi (144. punkta e) apakšpunkts),
- atbalsta saņēmējam ir jānodrošina savs ieguldījums, kas parasti izpaužas kā galīgs un neatsaucams lēmums demontēt vai galīgi slēgt attiecīgās ražošanas jaudas; tas izraisa vai nu saimniecības jaudu pilnīgu apturēšanu, vai – uzņēmumos, kuriem pieder vairākas ražotnes – kādas ražotnes slēgšanu; saņēmējam ir jāuzņemas saistoši pienākumi attiecībā uz šīs slēgšanas galīgo un neatsaucamo raksturu un to, ka viņš turpmāk vairs neatsāks minēto darbību; šīs saistības jāpārņem arī visiem turpmākajiem attiecīgās ražotnes īpašniekiem (144. punkta f) apakšpunkts),
- jaudas samazināšanas programmas var izmantot vienīgi tie ražotāji, kuri reāli veikuši ražošanas darbību, un vienīgi par tām ražošanas jaudām, kas reāli tikušas bez pārtraukuma izmantotas piecus gadus pirms šīs samazināšanas (144. punkta g) apakšpunkts),
- piemēroti ir vienīgi tie uzņēmumi, kas atbilst minimālajiem obligātajiem standartiem (144. punkta i) apakšpunkts),
- jāparedz iespēja nepieļaut, ka atbalstu izmaksā par grūtībās nonākušu uzņēmumu glābšanu vai pārstrukturēšanu (144. punkta j) apakšpunkts),
- shēmai ir jābūt pieejamai visiem attiecīgās nozares uzņēmējiem uz vienādiem nosacījumiem (144. punkta k) apakšpunkts),
- atbalsta summa ir stingri jāierobežo ar to, kas nepieciešams aktīvu vērtības samazināšanās kompensēšanai, kā arī finansiālam stimulam, kas pats ir ierobežots ar 20 % šīs vērtības (144. punkta l) apakšpunkts),
- nozarei pašai ir jāsedz vismaz puse ar atbalstu saistīto izmaksu (144. punkta m) apakšpunkts),
- nekādu atbalstu nedrīkst piešķirt jaunu jaudu izveidei attiecīgajā nozarē piecus gadus pēc šīs jaudu samazināšanas programmas pārtraukšanas (144. punkta n) apakšpunkts).

(70) Tā kā saskaņā ar 2007.–2013. gada pamatnostādņu 11. punktu, lai LESD 107., 108. un 109. pantu piemērotu nozarēm, uz kurām attiecas kopīgās tirgu organizācijas, jāizpilda noteikumi, kas paredzēti attiecīgajās regulās, pirmais nosacījums, kura ievērošana tiks analizēta, būs tas, kurš prasa neiejaukšanos kopīgajā tirgu organizācijā.

(71) Regulas (EK) Nr. 1234/2007 75. pantā ir noteikts:

“1. Sekmīgas piena ražošanas pārstrukturēšanas vai vides uzlabošanas nolūkā dalībvalstis saskaņā ar šī izstrādātiem noteikumiem, kurus tās paredz, ņemot vērā attiecīgo pušu likumīgās intereses, var:

- a) vienā vai vairākos gada maksājumos piešķirt kompensāciju ražotājiem, kuri apņemas pilnībā vai daļēji pastāvīgi atteikties no savas piena ražošanas, un tādā veidā atbrīvotās individuālās kvotas ieskaitīt valsts rezervē;
- b) pamatojoties uz objektīviem kritērijiem, paredzēt nosacījumus, saskaņā ar kuriem ražotāji, veicot maksājumu, divpadsmit mēnešu perioda sākumā var panākt to, ka kompetentā iestāde vai struktūra, kuru izraudzījusies minētā iestāde, pārdala individuālās kvotas, ko pilnībā atdevuši citi ražotāji iepriekšējā divpadsmit mēnešu perioda beigās, saņemot kompensāciju vienā vai vairākos gada maksājumos, kas līdzvērtīgi iepriekšminētajam maksājumam;

(..).”

- (72) Tā kā minētais 75. pants precīzi raksturo mehānismus, kas ietilpst Francijas izveidotajā ACAL sistēmā, un tā kā dalībvalstis var brīvi izstrādāt kārtību, kādā ieviešama atbalsta sistēma darbības pārtraukšanai, Komisija secina, ka ACAL sistēma neiejaucas kopīgajā tirgu organizācijā un netraucē tās pareizu darbību.
- (73) Attiecībā uz nozares ieinteresētību minētajā atbalstā šajā gadījumā nevar atsaukties uz jaudas pārpalikuma neesamību, kā to turpmāk pamato 74. apsvērums, un šis atbalsts vairs netiek saistīts ar prasībām attiecībā uz veselību vai vides aizsardzību. Tomēr šie kritēriji nav vienīgie, kas var būt iesaistīti (ar to klātbūtni pietiek, lai pamatotu ieinteresētību atbalstā, bet tas nenozīmē, ka nevarētu ņemt vērā arī citus kritērijus), un šajā gadījumā Komisija konstatē, ka Francijas iestāžu iesniegtie apgalvojumi ⁽¹⁾ ir pamatoti, ne tikai tādēļ, ka atbalsta piešķiršana ļāva efektīvi atbrīvot ražošanas iespējas, kas tika pārdalītas, uzlabojot kvotu shēmai pakļauto uzņēmumu konkurētspēju, bet arī tādēļ, ka izmantotais mehānisms atbilst tam, ko piemēro attiecīgo tirgu kopīgās organizācijas ietvaros.
- (74) Attiecībā uz to, vai ir izstrādāta pārstrukturēšanas programma ar konkrētiem mērķiem un laika grafiku gadījumiem, kad nozarē rodas jaudas pārpalikums, Komisija konstatē, ka norādītie kritēriji ir apmierinoši šādu iemeslu dēļ:
- var uzskatīt, ka šī nozare atrodas jaudas pārpalikuma situācijā – piena kvotu shēmai, kas paredzēta Regulā (EK) Nr. 1234/2007 (un pirms tam – Regulā (EK) Nr. 1788/2003), galvenais mērķis ir samazināt neatbilstību starp piedāvājumu un pieprasījumu attiecīgajā tirgū, kā arī no tās izrietošos strukturālos pārsniegumus, un tādējādi nodrošināt pareizāku līdzsvaru tirgū (skatīt Regulas (EK) Nr. 1234/2007 36. apsvērumu un Regulas (EK) Nr. 1788/2003 3. apsvērumu),
 - ACAL piešķiršana ietilpst sistēmā, kuras mērķis ir pārstrukturēt ražošanu tā, lai lauksaimnieki, kas to vēlas, varētu izstāties no nozares, nododot tai daudzumus, kurus viņi varēja saražot,
 - attiecībā uz laika grafiku rīkojumi, kas regulē ACAL mehānismu, paredz pieteikumu iesniegšanas termiņu, kas sāks par sešiem mēnešiem, un darbības pārtraukšanas termiņu (šajā gadījumā tas atbilst jaudas samazināšanai, jo pieteicējam tiek atņemta viņa kvota), kas sāks par vienu gadu. Piemēram, 2009. gada 23. jūnija rīkojums, kas regulē ACAL mehānismu attiecībā uz 2009.–2010. tirdzniecības gadu, paredz, ka atbalsta pieteikumi jāiesniedz ne vēlāk kā 2009. gada 31. augustā un darbības pārtraukšanai jānotiek ne vēlāk kā 2010. gada 31. martā; rīkojumos par tirdzniecības gadiem ir minēti tādi paši termiņi, kas var svārstīties atkarībā no rīkojuma pieņemšanas datuma, taču nekad nepārsniedz 2007.–2013. gada pamatnostādņēs noteiktos ierobežojumus.
- (75) Attiecībā uz sava ieguldījuma nodrošināšanu Komisija, ņemot vērā 36., 37. un 38. apsvērumu, konstatē, ka, lai saņemtu atbalstu, saņēmējam galīgi jāatsakās no visas savas piena kvotas vai tās daļas. Lai gan 144. punkta f) apakšpunkts paredz, ka savs ieguldījums parasti ir saistīts ar saimniecības jaudu pilnīgu apturēšanu, jāatgādina, ka šajā gadījumā ražošanas jaudas daļēju apturēšanu paredzēja kvotu shēma, ko regulē Regula (EK) Nr. 1234/2007. Šādā situācijā daļēju apturēšanu var atzīt par pietiekamu saņēmēja paša ieguldījumu. Turklāt atteikšanos no kvotām šajā gadījumā var pielīdzināt uzņēmuma faktiskai slēgšanai. Attiecībā uz obligātajām saistībām saņēmēja kandidātam ir jāiesniedz apliecinājums par galīgu atteikšanos no savas ražošanas un jāatsakās no jebkura jaunas kvotas pieprasījuma nākotnē. Daļējas pārtraukšanas gadījumā paziņojumi, kas katru gadu jāiesniedz pircējam, apliecina faktisku ražošanas samazināšanu. Līdz ar to sava ieguldījuma kritērijs ir ievērots.
- (76) Attiecībā uz piemērotības kritēriju, kas saistīts ar praktisko darbību un ražošanas jaudas izmantošanu piecus gadus pirms jaudu apturēšanas, Komisija, tāpat kā norādījušas Francijas iestādes ⁽²⁾, konstatē, ka saņēmējiem, lai varētu saņemt atbalstu, ir faktiski jāveic ražošanas darbība un līdz ar to jāizmanto sava kvota. Protams, rīkojumi, kas regulē ACAL mehānismu, nesatur nekādu atsauci uz piecu gadu periodu, kas minēts pamatnostādņu 144. punkta g) apakšpunktā, taču šā perioda ievērošanu apliecina kārtība, kādā tiek aprēķināts pats atbalsts, jo, kā norādīts 43. apsvērumā, individuālais references daudzums vidēji pārsniedz 20 % daudzuma, kas piešķirts piecu tirdzniecības gadu laikā pirms ACAL pieteikuma, un tas raksturo ražošanas darbību minētajā laikposmā. Tādēļ

⁽¹⁾ Skatīt 35. apsvērumu.

⁽²⁾ Skatīt 40. apsvērumu.

Komisija uzskata, ka darbības ilguma kritērijs ir ievērots. Tā kā atbalsta pasākumi, ko piemēro nozarēm, uz kurām attiecas ražošanas ierobežojumi vai kvotas, katrā gadījumā ir jāvērtē atsevišķi, Komisija arī uzsver, ka Regulu (EK) Nr. 1788/2003 un (EK) Nr. 1234/2007 noteikumi nesatur nekādas norādes par nepieciešamību ievērot šādu grūtību kritēriju.

- (77) Attiecībā uz standartu ievērošanu Francijas iestāžu sniegtie paskaidrojumi ⁽¹⁾ pietiekami pierāda, ka šis kritērijs ir ievērots.
- (78) Attiecībā uz iespēju liegt grūtībās nonākušiem uzņēmumiem saņemt šo atbalstu Komisija konstatē, ka 41. apsvērumā minētie kritēriji atbilst tiem, kas norādīti grūtībās nonākušā uzņēmuma definīcijā 2004. gada Kopienas Pamatnostādņu par valsts atbalstu grūtībās nonākušu uzņēmumu glābšanai un pārstrukturēšanai ⁽²⁾ 10. punkta c) apakšpunktā un 11. punktā un ko piemēroja attiecīgā atbalsta piešķiršanas laikā. Tādēļ Komisija uzskata, ka grūtībās nonākušu uzņēmumu izslēgšanas kritērijs ir ievērots.
- (79) Attiecībā uz šīs shēmas pieejamību visiem nozares uzņēmējiem Komisija konstatē, ka vienīgie izņēmumi, kas noteikti ACAL sistēmā, attiecas uz ražotājiem, kuri pārkāpj spēkā esošos tiesību aktus, piemēram, vides vai standartu ievērošanas jomā. Tādējādi, tā kā visi uzņēmēji, kas izpilda tiesību aktu prasības, var izmantot šo shēmu, Komisija uzskata, ka minētās shēmas vispārējās pieejamības kritērijs ir ievērots.
- (80) Attiecībā uz atbalsta ierobežošanu tikai ar apjomu, kas nepieciešams aktīvu vērtības samazināšanas kompensēšanai, kā arī finanšu stimulu, kas pats ir ierobežots ar 20 % šīs vērtības, Komisija secina, ka nenotiek kvotu reālās vērtības pārmērīga kompensēšana, ņemot vērā skaitliskās norādes, kas minētas 43. apsvērumā, un jo īpaši to, ka viena no sastāvdaļām, kas veido individuālos daudzumus un sasniedz 20 % no tiem, automātiski tiek izslēgti no atbalsta aprēķināšanas bāzes.
- (81) Attiecībā uz to, ka nozare sedz vismaz pusi izmaksu, Komisija konstatē, pamatojoties uz 21. apsvērumā iekļauto tabulu un Francijas iestāžu iesniegtajiem paskaidrojumiem ⁽³⁾, ka šo atbalstu lielākoties finansē TSST sistēma, kurā ietilpst ražotāji, kas veic iemaksas šajā mehānismā, nopērkot kvotas. Jo īpaši attiecība starp summām, kas iegūtas no TSST, un tām, ko nodrošina citi finansējuma avoti, liecina, ka TSST (proti, ražotāji) sedz vairāk nekā 50 % ACAL finansējuma. Tādējādi Komisija secina – kritērijs, ka nozarei ir jāsedz vismaz puse izmaksu, ir ievērots.
- (82) Visbeidzot, attiecībā uz aizliegumu veidot jaunas jaudas attiecīgajā nozarē piecus gadus pēc jaudu samazināšanas programmas pārtraukšanas Komisija konstatē, ka šajā gadījumā minētais kritērijs nav būtisks, jo ACAL mehānisma mērķis nav valsts līmenī nodrošināt ražošanas jaudu neto samazināšanu piensaimniecības nozarē, bet gan pārstrukturēt ražošanu valsts kvotas ietvaros saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1234/2007 ⁽⁴⁾ 75. pantu.

VII. SECINĀJUMS

- (83) Komisija konstatē, ka 16. apsvērumā minētie atmaksājumi nesatur valsts atbalsta elementu LESD 107. panta 1. punkta nozīmē.
- (84) Komisija arī konstatē, ka ACAL tika piešķirts atbilstoši 2007.–2013. gada pamatnostādnēm un tādēļ ir atzīstams par saderīgu ar iekšējo tirgu LESD 107. panta 3. punkta c) apakšpunkta nozīmē, neraugoties uz tā nelikumīgo ieviešanu, pārkāpjot LESD 108. panta 3. punktu,

⁽¹⁾ Skatīt 41. apsvērumu.

⁽²⁾ OV C 244, 1.10.2004., 2. lpp. Šo pamatnostādņu darbības termiņš, kas sākotnēji bija paredzēts līdz 2009. gada 9. oktobrim, tika pirmo reizi pagarināts līdz 2012. gada 9. oktobrim (Komisijas paziņojums par darbības termiņa pagarināšanu attiecībā uz Kopienas pamatnostādnēm par valsts atbalstu grūtībās nonākušu uzņēmumu glābšanai un pārstrukturēšanai (OV C 156, 9.7.2009., 3. lpp.)), tad otrreiz (Komisijas paziņojums par darbības termiņa pagarināšanu 2004. gada 1. oktobra Kopienas pamatnostādnēm par valsts atbalstu grūtībās nonākušu uzņēmumu glābšanai un pārstrukturēšanai (OV C 296, 2.10.2012., 3. lpp.)) līdz to aizstāšanai ar jauniem noteikumiem, kurus piemēro no 2014. gada 1. augusta (Komisijas Paziņojums – Pamatnostādnes par valsts atbalstu grūtībās nonākušu nefinanšu uzņēmumu glābšanai un pārstrukturēšanai (OV C 249, 31.7.2014., 1. lpp.)).

⁽³⁾ Skatīt 44. apsvērumu.

⁽⁴⁾ Skatīt valsts atbalstu SA.36009 – Francija, atbalsts piensaimniecības darbības pārtraukšanai.

IR PIEŅĒMUSI ŠO LĒMUMU.

1. pants

Atmaksājumi saistībā ar nodokli, kas ieviests ar 2005. gada 30. decembra Likuma Nr. 2005-1720 25. pantu par labu Valsts Lauksaimniecības un zivsaimniecības produktu iestādei (*France AgriMer*), nav valsts atbalsts Līguma par Eiropas Savienības darbību 107. panta 1. punkta nozīmē.

2. pants

Atbalsts piensaimniecības darbības pārtraukšanai (ACAL), kas tika finansēts no 2006./2007. tirdzniecības gada sākuma līdz 2011./2012. tirdzniecības gada beigām, ir valsts atbalsts Līguma par Eiropas Savienības darbību 107. panta 1. punkta nozīmē. Tas ir saderīgs ar iekšējo tirgu saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 107. panta 3. punkta c) apakšpunktu.

3. pants

Šis lēmums ir adresēts Francijas Republikai.

Briselē, 2017. gada 27. septembrī

Komisijas vārdā –
Komisijas loceklis
Phil HOGAN